

30. 03.2014. – 4. Korizmena

Kroz ovaj tjedan slavimo:

- **Ponedjeljak:** - Benjamin, Balbina, Gvido, Natalija
- **Utorak:** - Venancije, Anastazije, Staš
- **Srijeda:** - Franjo Paolski, Božidara, Teodora
- **Četvrtak:** - Siksto, Krest, Rikard, Svevlad
- **Petak:** - Izidor, Platon, Benedikt
- **Subota:** - Vinko Fererski, Irena, Krescencija

MISE SU:

Cesarica : 9 sati : Nikola Vrban

L. Šugarje:11 sati : + Rade i Ana Orlović
i njihovi pokojni

Prizna-sv. Ivan 12 sati : Mandekić Mara i Pavao

KRIŽNI PUT :- u korizmi

- Karlobag svaki utorak i petak u 19 sati

- Lukovo Šugarje svaki petak u 19 sati
a nakon Križnog puta sv. misa

Hodočašće u Udbinu ide se na 5. korizmenu
nedjelju 6. travnja 2014. poslije podne

U subotu i nedjelju (03. i 04.) svibnja organizira
se hodočašće na dva dana. Prvi dan Ludbreg
svetište 'Krv Isusove' zatim Molve 'Marijino
svetište' te Josip Radnik u N. Virje. Cijena puta
300 kuna. Tko želi ići na hodočašće neka se javi
što prije na župni ured (694-039).

Za dar – tjedan solidarnosti i zajedništva s
Crkvom i ljudima u B i H skupilo se po župama:
Karlobag **211,5kn**; Cesarica **170 kn**; Prizna **70 kn**
i Lukovo Šugarje **341,5 kn**.

**Od danas nadalje večernje mise
u našoj crkvi su radnim danom u 19 sati.**

Na stoliću poslužite se Glasom Koncilom

Izdaje: Župa sv. Karla Boromejskog, Karlobag

Župnik: fra Josip Grivić

Župni vikar.: fra Zlatko Šafarić

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

30. 03.2014. –

4. Korizmena

Karlobag: 10 sati - Za narod (pro populo)

Ponedjeljak, 31. OŽUJKA

19, sati + Ante, Milka i Niko Gazić

Utorak, 01. TRAVNJA

19,00 sati Po nakani

Srijeda, 02. TRAVNJA

19,00 sati + ob. Žiher, Vozić

Četvrtak 03. TRAVNJA

19,00 sati: +Dovečar pokojne

Petak, 04. TRAVNJA

19,00sati: Po nakani

Subota, 05. TRAVNJA

19,00 sati + Stipan Kovačević (Sović)

06. 04.2014. –

5. Korizmena

Cesarica : 9 sati : Ljubo Kunjašić

Karlobag: 10 sati - Pro populo

L. Šugarje:11 sati : + Marko Šarić

Prizna-sv. Ivan 12 sati :-----

Župni listić

Župe sv. Karla Boromejskog te
župa Cesarica, L. Šugarje i Prizna
Kapucinski samostan
Kapucinska 1, Karlobag
tel. 053 / 694 - 039; fax. 053 / 694 - 178

30. 03. 2014.

God. IV., br. 127.

Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim.«
Rekoše mu opet: »Što ti učini? Kako ti otvori
oči?« Odgovori im: »Već vam rekoh i ne
poslušaste me. Što opet hoćete čuti? Da ne kanite i
vi postati njegovim učenicima?« Nato ga oni
izgrdiše i rekoše: »Ti si njegov učenik, a mi smo
učenici Mojsijevi. Mi znamo da je Mojsiju
govorio Bog, a za ovoga ne znamo ni odakle je.«
Odgovori im čovjek: "Pa to i jest čudnovato da
vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči."

ZA BLAGOSLOV MOJE OBITELJI

(2o. nastavak)

Primanje svete pričesti

Na riječi: "Tijelo Kristovo", odgovaramo: "Amen." To je znak našega slaganja sa svime što Crkva naučava i vjeruje o Kristu. Ne smijemo se pričešćivati ako smo svjesni teškoga neispovjedenog grijeha. Primamo pričest tako što uzimamo Presveti Sakrament na ruku i odmah ga potom stavljamo u usta ili tako da nam ga svećenik stavlja na jezik.

Zahvala

Nakon pričesti misno slavlje često brzo završava. Ipak, ne bi trebalo tako biti. Misal predviđa izričito: "Kad svrši pričešćivanje, svećenik, vjernici, ako je zgodno, neko vrijeme tiho u sebi mole. Ako se želi, čitava zajednica može pjevati koji himan, psalam ili drugu pjesmu pohvalnicu." Tada je nadasve zgodno upriličiti šutnju. Trenutci šutnje ne smiju nikad nedostajati u službi Božjoj. "Pojedinci će se sabrati u sebi kod pokajničkog čina i nakon poziva na molitvu; kad završi čitanje ili homilija, kratko će razmisliti o onome što su čuli, a poslije pričesti zahvaljivati i preporučivati Bogu svim srcem."

Nakon tihe osobne zahvale, zajednica može još zajednički pjesmom ili kojim himnom zahvaliti. Ta zahvala se zaključuje završnom molitvom. U njoj se svećenik obraća još jednom kao na početku svete mise, u ime svih, vječnom Ocu. Sa zahvalom je najčešće povezana molitva da se sveta euharistija ostvari u svakodnevnom životu i da vodi vječnom spasenju.

Riječ dvije o molitvi

Kao djeca naučili smo mnoge molitve na pamet, nismo znali njihovo značenje, ali smo ih molili. Danas kao da nedostaje toga žara u našim obiteljima, žara molitve, a zapravo ona je važna za obitelj.

Obiteljska je sredina najpogodnije mjesto u kojem se može i treba doživjeti da je Bog otac, a ljudi njegova djeca. Kao vjernički čin, molitva izražava povezanost roditeljske vlasti s Božjom vlašću, te pokazuje vrijednost tradicijskog obiteljskog života. Pitam se ima li u našoj sredini i može li ona pomoći u današnjem načinu života da se u vjeri odgajaju djeca.

Ima jedna molitva koja je potekla iz obitelji, a napisana je na temelju kazivanja bake i djeda Kate i Ane Šimurina (iz Posedarja). U spomenutoj priči bitno mjesto zauzima molitveni život obitelji.

Crkvice građena,
Tamjanom je kađena,
U njoj Gospa kleči,
I srcu ječi.
Zašto, Gospe klečiš,
I u srce ječiš?

Kako ne bih klečala,
I u srcu ječala.
Imala sam Sinka jedinka,
Žudiše se pobiše,
I mog sinka ubiše,
Zlatnu krunu skinuše,
A trnovu mečaše.
Kud trnova dospiše
Tu se krvca proliše.

Tri anđela s neba sidoše,
I tu krvcu kupiše,
U kalež je mečaše
Pred Boga je nosiše.

Sam Bog s neba govori:
"Tko bi ovu molitvicu izmolio
Tri put na dan, tri put na noć,
Tri duše otkupio.

Sveti Vinko Ferrer

rodio se u Valenciji 23. siječnja 1350, kao drugi sin gradskog bilježnika, engleskog useljenika. Godine 1367. stupio je u rodnom gradu u dominikanski red. U Valenciji je započeo školovanje, a potom je studirao filozofiju i teologiju u Barceloni, Toulouseu i Lleidi, gdje je doktorirao. Svestrani intelektualac, glasoviti propovjednik, jedan od najvećih svoga vremena, obišao je kao misionar Španjolsku, Italiju, Savoju, Švicarsku, Francusku, Nizozemsku, Englesku, Irsku i Škotsku. Djelovao je u vrijeme velikog crkvenog raskola, kad je zapadna Crkva uz legalnog papu povremeno imala čak i dva protupape. Strogi pokornik i isposnik, prozvan „anđelom posljednjeg suda“ i „anđelom apokalipse“, primjerom je svjedočio sadržaj svojih propovijedi. Nikada nije jeo meso, a 40 godina hranio se, osim nedjeljom, samo jednom na dan. Spavao je na ležaju od slame i loze. Prema predaji, govorio je samo katalonski (valencijski) jezik, a razumjeli su ga svi slušatelji.

Pokornički život davao mu je izvanrednu moralnu snagu kojom je djelovao na vjerničko mnoštvo i obratio brojne nevjernike. Kad bi dolazio u neki grad, u susret mu je uz pjesmu hrlio narod, magistrat i svećenstvo. Njegovi sljedbenici obilazili su svake večeri gradove u procesijama, pjevajući i trapeći se. S njim je putovalo mnogo svećenika iz raznih redova, koji su mu pomagali pri ispovijedanju i služenju mise. U svakom gradu održavao je mirovne sudove i provodio brojne pomirbe. Dok je propovijedao, život u gradovima i selima se zaustavljao. Često je svoje slušatelje govoreći o Isusovim mukama nagnao u plač, a i sam bi se tada gorko rasplakao. Pokajnici su pred svima padali ničice i u suzama priznavali svoje teške grijeha. Pripisuju mu se mnoga čudesa i ozdravljenja. Svoj dugogodišnji misionarski rad dovršio je u Bretanji. Umro je 5. travnja 1419, u bretonskom gradu Vannesu. Svetim ga je proglasio 1455. papa Kalist III. Zaštitnik je graditelja, građevinskih radnika.

